

Knjiga proroka Daniela - broj trideset

Čas straha

Jeff Pippenger

2023-12-25

Baltazarov strah pred tajanstvenim rukopisom ne odnosi se samo na njegovu smrt i na kraj šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva, nego i na točku u proročkoj povijesti kada strah obuzima kraljeve zemlje. Njihov strah proizlazi iz „istočnoga vjetra” islama. Njihov je strah kao u žene u porođajnim bolovima, čime se prepoznaje postupno sve jača bol koja dolazi sa sve većom učestalošću. Strah započinje u „satu” Baltazarove gozbe, premda je u početku nastupio 11. rujna 2001. Od tada nadalje vjetrovi počinju izmicala rukama četvorice anđela koji ih zadržavaju tijekom vremena pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće. Tužaljka nad Tirom koju prepoznaje Ezekiel određuje Tir postavljajući proročko pitanje: „Koji je grad kao Tir, kao razoren usred mora?”

Lađe taršiške pjevahu o tebi na tvojemu trgu; i bijaše napunjena i postade veoma slavna usred mora. Tvoji veslači odvedoše te na velike vode; istočni te vjetar razbi usred mora. Tvoje bogatstvo i tvoji sajmovi, tvoja roba, tvoji mornari i tvoji kormilari, tvoji kalafati i trgovci tvojom robom, i svi tvoji ratnici koji su u tebi, i sve tvoje mnoštvo koje je usred tebe, past će usred mora u dan tvoje propasti. Predgrađa će se zatresti od glasa vapaja tvojih kormilara. I svi koji rukuju veslom, mornari i svi pomorci morski, sići će sa svojih lađa i stati na kopno; i podići će glas svoj protiv tebe te gorko plakati, i posipat će prah po svojim glavama, i valjati se u pepelu. I obrijat će se posve radi tebe, i opasat će se kostrijetom, i plakat će za tobom s gorčinom srca i gorkim naricanjem. I u svojem naricanju podignut će tužaljku za tobom i naricati nad tobom govoreći: Koji je grad kao Tir, kao onaj uništen usred mora? Kad tvoja roba izlažашe iz mora, nasićivala si mnoge narode; obogatila si kraljeve zemaljske mnoštvom svojega bogatstva i svoje trgovine. U vrijeme kad budeš slomljena od mora u dubinama voda, tvoja roba i sve tvoje mnoštvo usred tebe past će. Svi stanovnici otoka zaprepastit će se nad tobom, i njihovi će se kraljevi silno prestrašiti, lica će im se smesti. Trgovci među narodima zviždat će nad tobom; postat ćeš strahota, i nikada više nećeš postojati. Ezekiel 27:25–36.

Tir je grad, ili kraljevstvo, nad kojim trgovci zemaljski gorko nariču, a zatim pitaju: „Koji je grad kao Tir?” To čine u „vrijeme” kada je grad razbijen u moru. U osamnaestom poglavlju Otkrivenja bludnica iz Tira, koja je bludnica iz Rima, koja je počinila blud s kraljevima zemaljskim i koja je prepoznata kao onaj veliki grad čiji sud dolazi u jedan sat i u jedan dan. Ona je grad koji potiče proročko pitanje naricalačkih kraljeva i trgovaca.

Zato će njezine pošasti doći u jedan dan: smrt, i tuga, i glad; i bit će sasvim spaljena ognjem, jer je silan Gospodin Bog koji joj sudi. I kraljevi zemaljski, koji su s njom blud činili i raskošno živjeli, plakat će za njom i naricati nad njom kad vide dim njezina gorenja, stojeći izdaleka od straha pred njezinom mukom i govoreći: Jao, jao, grade veliki, Babilone, grade moćni! jer je u jedan čas došao sud tvoj. I trgovci zemaljski plakat će i tugovati nad njom, jer više nitko ne kupuje njihove robe: robe od zlata, i srebra, i dragoga kamenja, i bisera, i finoga lana, i purpura, i svile, i skerleta, i svakovrsnoga mirisnog drveta, i svakakvih posuda od

bjelokosti, i svakakvih posuda od najdragocjenijega drveta, i mjedi, i željeza, i mramora, i cimeta, i miomirisa, i pomasti, i tamjana, i vina, i ulja, i finoga brašna, i pšenice, i stoke, i ovaca, i konja, i kola, i robova, i duša ljudskih. I plodovi za kojima je žudjela duša tvoja otišli su od tebe, i sve što bijaše raskošno i sjajno otišlo je od tebe, i njih više nipošto nećeš naći. Trgovci tim stvarima, koji se obogatiše od nje, stajat će izdaleka od straha pred njezinom mukom, plaćući i naričući, i govoreći: Jao, jao, grade veliki, koji bijaše odjeven u fini lan, i purpur, i skerlet, i nakićen zlatom, i dragim kamenjem, i biserima! Jer je u jedan čas propalo toliko bogatstvo. I svaki kormilar, i sve mnoštvo na lađama, i mornari, i svi koji trguju po moru, stajahu izdaleka, i vikali kad ugledaše dim njezina gorenja, govoreći: Koji je grad sličan ovome velikomu gradu! I posuše prah po svojim glavama te povikaše, plaćući i naričući, govoreći: Jao, jao, grade veliki, u kojem se obogatiše svi koji imahu lađe na moru zbog njegove raskoši! jer je u jedan čas opustošen. Otkrivenje 18:8–19.

Razotkrivanje Otkrivenja Isusa Krista uključuje poruku Ponoćnog poklika. Ta je poruka drugo proročanstvo iz Ezekijela trideset i sedam koje mrtve suhe kosti, što su tri i pol dana ležale na ulicama, oživljuje kao silnu vojsku. Ta je poruka poruka koja uključuje istinu da je islam ono čime se Gospod služi kako bi izvršio izvršnu osudu nad Sjedinjenim Državama zbog nametanja nedjelje. Ta osuda dolazi u „času“ velikoga potresa, koji je također „čas“ u kojem se pojavio rukopis na Belšazarovu zidu. Rukopis je proizveo strah, koji je prikazan kao da je obuzeo sve kraljeve i trgovce kada je gospodarska struktura planeta Zemlje srušena „istočnim vjetrom“ islama, koji su se potajno uvukli u Belšazarovo kraljevstvo kroz zanemareni donji „zid“ na jugu.

„Grad“ ili kraljevstvo za kojim kraljevi i trgovci nariču te pitaju: „koji je grad kao ovaj veliki grad“, jest kraljevstvo bludnice iz Tira, koja tada pjeva svoje pjesme i čini blud upravo s tim kraljevima. Svi proroci govore o svršetku svijeta i slažu se jedan s drugim, pa su Ezekielovi trgovci isti oni trgovci u osamnaestom poglavlju Otkrivenja. Tripud u osamnaestom poglavlju Otkrivenja nariču: „jao, jao“, dok veliki grad i financijska struktura planeta Zemlje bivaju oboreni. Grčka riječ prevedena kao „jao“ u tome odlomku upravo je ista riječ koja je tripud prevedena u osmom poglavlju Otkrivenja, u trinaestom retku, gdje je ondje prevedena drugom engleskom riječju.

I pogledah, i čuh jednoga anđela gdje leti posred neba govoreći glasnim glasom: Jao, jao, jao onima koji prebivaju na zemlji zbog ostalih glasova trublje trojice anđela koji će još trubiti! Otkrivenje 8,13.

Kraljevi i trgovci oplakuju uništenje svjetskoga gospodarstva riječima: „jao, jao“, što znači „teško, teško“, a „Jao“ je simbol islama. Strah koji obuzima Belšazara i njegove velikaše kada se na zidu pojavi rukopis jest strah koji nastaje kada gospodarsku strukturu planeta Zemlje razaraju neprekidni napadi islama, kojim se Bog služi kao svojim providonosnim oruđem da izvrši svoj izvršni sud nad onima koji piju vino Babilona, to jest nametanje nedjelje. Ta je istina tema dvadeset i trećega Izaijina „proroštva“ o bludnici „Tiru“.

Proroštvo o Tiru. Naričite, lađe taršiške, jer je razoren, te nema kuće ni ulaza; iz zemlje Kitimske objavljeno im je. Umirite se, stanovnici otoka, koje su napunili trgovci sidonski što prelaze more. I po velikim vodama sjeme Šihora, žetva rijeke, bijaše njezin prihod; i ona bijaše tržnica narodima. Postidi se, Sidone, jer je more progovorilo, sila mora, govoreći: Ne trudim se

i ne rađam, ne odgajam mladiće niti podižem djevice. Kao na glas o Egiptu, tako će se silno mučiti na glas o Tiru. Prijeđite u Taršiš; naričite, stanovnici otoka. Je li to vaš radosni grad, kojemu starina seže u drevne dane? Vlastite će ga noge odnijeti daleko da se skita. Tko je ovo naumio protiv Tira, grada koji kruni, kojemu su trgovci knezovi, a prekupci uglednici zemlje? Jahve nad vojskama naumio je to, da okalja oholost svake slave i da u prezir dovede sve uglednike zemlje. Razlij se po svojoj zemlji kao rijeka, kćeri Taršiška: više nema zapreke. Ispružio je svoju ruku nad morem, potresao kraljevstva; Jahve je izdao zapovijed protiv trgovačkoga grada da se razore njegove utvrde. I rekao je: Nećeš se više radovati, tlačena djevice, kćeri sidonska; ustani, prijeđi u Kitim, ni ondje nećeš imati počinka. Gle, zemlja Kaldejaca! Toga naroda ne bijaše, dok ga Asirac ne utemelji onima koji prebivaju u pustinji; podigoše njegove kule, uzdigoše njegove palače, i on ga pretvori u ruševinu. Naričite, lađe taršiške, jer je vaša snaga razorena. I dogodit će se u onaj dan da će Tir biti zaboravljen sedamdeset godina, prema danima jednoga kralja; nakon svršetka sedamdeset godina bit će Tiru kao bludnici: Uzmi harfu, obilazi grad, zaboravljena bludnice; lijepo zasviraj, pjevaj mnoge pjesme da bi te se sjetili. I dogodit će se nakon svršetka sedamdeset godina da će Jahve pohoditi Tir, i on će se vratiti svojoj zaradi te će bludničiti sa svim kraljevstvima svijeta po licu zemlje. A njegova trgovina i njegova zarada bit će svetost Jahvi: neće se zgrtati niti pohranjivati, jer će njegova trgovina biti za one koji prebivaju pred Jahvom, da jedu do sita i za postojanu odjeću. Izaija 23:1–18.

Sedamdeset godina, koje su kao „dani jednoga kralja“, predstavljene su kraljevstvom Babilona, jer kralj jest kraljevstvo, a doslovni je Babilon vladao sedamdeset godina. Sedamdeset godina doslovnoga Babilona završilo je u „čas“ kad se na zidovima gozbenice Baltazarove pojavilo pismo. Te je iste noći bio ubijen silom koja je došla kroz „zid“ neopaženo, jer je priređivao gozbu pijući vino Babilona, dok je orkestar Nebukadnezarov svirao glazbu, a tirska bludnica pjevala slatku melodiju, i otpali je Izrael plesao i klanjao se.

Tada strah obuze sve uključene, jer je Bog bio „naumio protiv Tira“ i „odredio“ „okaljati oholost svake slave i izvrnuti preziru sve uglednike zemlje“. Stoga je Bog „potresao kraljevstva“ „velikim potresom“ toga „časa“, jer je Bog bio „izdao zapovijed protiv trgovačkoga“ kraljevstva, „da razori njegove utvrde“. U „času“ straha za Belšasara, kraljevi i trgovci započeli su traganje kako bi razumjeli značenje ognjenih riječi na zidu. Smrt Belšasara samo što se nije dogodila, ali je u tom trenutku on još uvijek živ. Stoga je nastojao razumjeti tajanstvene riječi i ponudio nagrade mudracima ako bi mogli protumačiti natpis, no to se nije moglo učiniti, jer mudraci babilonski primjenjuju metodologiju proučavanja Biblije koja je bila krivotvorina istine. Tajanstvene riječi jesu kao viđenje zapečaćene knjige.

Tada uđoše svi kraljevi mudraci, ali nisu mogli pročitati pisanje niti obznaniti kralju njegovo tumačenje. Tada se kralj Baltazar silno uznemiri, i lice mu se promijeni, a njegovi velikaši ostadoše smeteni. Kraljica tada, zbog riječi kralja i njegovih velikaša, uđe u dvoranu za gozbu; i kraljica progovori i reče: O kralju, živi dovijeka! Neka te ne uznemiruju tvoje misli i neka ti se lice ne mijenja. Ima čovjek u tvome kraljevstvu u kojemu je duh svetih bogova; i u dane tvoga oca nađoše se u njemu svjetlo, razbor i mudrost, kao mudrost bogova; njega je kralj Nabukodonozor, tvoj otac, kralj, kažem, tvoj otac, postavio za poglavara vračara, zvjezdara,

Kaldejaca i gatalaca; jer se u tome Danielu, kojemu je kralj nadjenao ime Baltazar, našao izvrstan duh, znanje i razbor, tumačenje snova, razjašnjavanje zagonetaka i razrješivanje nedoumica. Neka se sada dakle pozove Daniel, i on će kazati tumačenje. Tada Daniela dovedoše pred kralja. I kralj progovori i reče Danielu: Jesi li ti onaj Daniel koji je od sinova judejskoga sužanjstva, koje je kralj, moj otac, doveo iz Judeje? Čuo sam za tebe da je u tebi duh bogova i da se u tebi nalazi svjetlo, razbor i izvrsna mudrost. A sada su preda me dovedeni mudraci, zvjezdari, da pročitaju ovo pisanje i obznane mi njegovo tumačenje, ali nisu mogli kazati tumačenje te stvari. A ja sam čuo za tebe da možeš davati tumačenja i razrješivati nedoumice; sada dakle, ako možeš pročitati ovo pisanje i obznaniti mi njegovo tumačenje, bit ćeš odjeven u skerlet i imat ćeš zlatan lanac oko vrata te ćeš biti treći vladar u kraljevstvu. Daniel 5:8–16.

Kraljica u palači nije bila Belšazarova žena, nego kraljica njegova djeda, i ona je znala tko može pročitati natpis na zidu. U kraljevstvu je postojala crkva (jer žena je, proročki govoreći, crkva) koja je znala tko može razumjeti Božje tajne.

„U palači bijaše žena mudrija od svih njih — kraljica Belšazarova djeda. U toj nevolji obratila se kralju riječima koje poslaše tračak svjetlosti u tamu. ‘O kralju, živio dovijeka’, reče ona, ‘neka te ne uznemiruju tvoje misli i neka se lice tvoje ne mijenja. Ima čovjek u tvom kraljevstvu u kojemu je duh svetih bogova; i u dane tvojega oca nađoše se u njemu svjetlost i razum i mudrost, kao mudrost bogova; njega kralj Nabukodonozor, tvoj otac, kralj, velim, tvoj otac, postavi za poglavara nad vračarima, zvjezdarima, Kaldejcima i gatarima; ... sada neka se pozove Daniel, i on će kazati tumačenje.’“

„Tada dovedoše Daniela pred kralja.“ Nastojeći se približiti i pokazati svoju vlast, Belšazar reče: „Jesi li ti onaj Daniel koji je od sinova judejskoga sužanjstva, koje je kralj, moj otac, doveo iz Judeje? Čuo sam za te da je u tebi duh bogova i da se u tebi nalazi svjetlost, razum i izvrsna mudrost.... A sada, ako možeš pročitati ovo pismo i obznaniti mi njegovo tumačenje, bit ćeš odjeven u skerlet i imat ćeš zlatan lanac oko svoga vrata te ćeš biti treći vladar u kraljevstvu.“

„Danijela nije zadivio kraljev izgled, niti su ga njegove riječi zbunile ili zastrašile. ‘Tvoji darovi neka budu tebi samome’, odgovori on, ‘a svoje nagrade daj drugomu; ipak ću kralju pročitati pismo i obznaniti mu njegovo tumačenje. O kralju, Bog Svevišnji dao je Nabukodonozoru, ocu tvom, kraljevstvo, veličanstvo, slavu i čast.... Ali kad se njegovo srce uzoholilo i njegov se duh ukrutio u oholosti, bi svrgnut sa svojega kraljevskog prijestolja i oduzeta mu bi njegova slava.... A ti, sine njegov, o Belšazare, nisi ponizio svoje srce, premda si sve to znao, nego si se uzdigao protiv Boga nebeskoga; i donijeli su pred tebe posude Njegova doma, te ste iz njih pili ti, tvoji velikaši, tvoje žene i tvoje priležnice, i hvalio si bogove od srebra i zlata, od mjedi, željeza, drveta i kamena, koji ne vide, niti čuju, niti znaju; a Boga u čijoj je ruci tvoj dah i kojemu pripadaju svi tvoji putovi, nisi proslavio.’“

„Ovo je pismo koje je bilo napisano: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. A ovo je tumačenje toga: Mene: Bog je izbrojio tvoje kraljevstvo i svršio ga. Tekel: Izvagan si na tezi i nađen si manjkav. Peres: Tvoje je kraljevstvo razdijeljeno i dano Međanima i Perzijancima.”

„Daniel nije odstupio od svoje dužnosti. Pred kralja je iznio njegov grijeh, ukazujući mu na pouke koje je mogao naučiti, ali nije. Belšazar nije obratio pozornost na događaje koji su za njega bili tako značajni. Nije ispravno razumio povijest svoga djeda. Na njega je bila položena odgovornost da spozna istinu, ali praktična pouka koju je mogao naučiti i prema njoj postupiti nije mu prirasla srcu; i njegov je način djelovanja donio siguran ishod.”

„To je bila posljednja gozba hvalisanja koju je održao kaldejski kralj; jer Onaj koji dugo podnosi čovjekovu izopačenost izrekao je neopozivu presudu. Belšazar je teško obeščastio Onoga koji ga je uzvisio za kralja, te mu je vrijeme kušnje bilo oduzeto. Dok su kralj i njegovi velikaši bili na vrhuncu svojega razuzdanog slavlja, Perzijanci su skrenuli Eufrat iz njegova korita i umarširali u nebranjeni grad. Dok su Belšazar i njegovi knezovi pili iz svetih posuda Jahvinih i hvalili svoje bogove od srebra i zlata, Kir i njegovi vojnici stajali su pod zidinama palače. „Te noći“, kaže zapis, „bi ubijen Belšazar, kralj kaldejski. A Darije Medijac preuze kraljevstvo.“ Bible Echo, May 2, 1898.

Usred krize kraljica (crkva) prepoznala je da postoji izvor koji može prepoznati „Budućnost za Ameriku“. Daniel ponovno stoji na svome mjestu kako bi ispunio svoju svrhu na svršetku dana. Svjedočanstvo stijega, dano u užarenoj peći po Šadraku, Mešaku i Abed-Negu, sada daje Daniel, dok pridodaje crti istine da će u „času“ krize zakona o nedjelji oni koji predstavljaju stijeg biti dovedeni pred državne vlasti kako bi svjedočili o istini.

„Predavat će vas vijećima, ... da, i pred upravitelje i kraljeve vodit će vas poradi Mene, za svjedočanstvo njima i poganima.“ Matej 10,17.18, R. V. Progonstvo će širiti svjetlo. Kristove će sluge biti dovedene pred velikane ovoga svijeta, koji inače možda nikada ne bi čuli evanđelje. Istina je tim ljudima bila pogrešno prikazana. Slušali su lažne optužbe u vezi s vjerom Kristovih učenika. Često im je jedino sredstvo da upoznaju njezin pravi značaj svjedočanstvo onih koji su izvedeni na sud zbog svoje vjere. Tijekom ispitivanja od njih se zahtijeva da odgovaraju, a njihovi suci da slušaju svjedočanstvo koje se iznosi. Božja će se milost dati Njegovim slugama da odgovori na hitnost trenutka. „Dat će vam se“, kaže Isus, „u taj isti čas što ćete govoriti. Jer ne govorite vi, nego Duh Oca vašega govori u vama.“ Dok Božji Duh prosvjetljuje umove Njegovih slugu, istina će biti iznesena u svojoj božanskoj sili i dragocjenosti. Oni koji odbacuju istinu ustat će da optuže i tlače učenike. Ali usred gubitka i patnje, pa i do smrti, djeca Gospodnja trebaju očitovati krotkost svojega božanskog Uzora. Tako će se vidjeti suprotnost između Sotoninih oruđa i Kristovih predstavnika. Spasitelj će biti uzdignut pred vladarima i narodom.“ Čeznja vjekova, 354.

Kao i trojica dostojanstvenika, Daniel nije bio zainteresiran ni za kakve darove, niti je imao potrebu unaprijed uvježbavati ono što će reći. Vrlo je jednostavno iznio tumačenje „sedam vremena“, prikazano na zidu.

Nastavit ćemo priču o Belšasaru u sljedećem članku.

„Oni koji su nevjerni u djelu Božjem manjkaju u načelnosti; njihovi pobudni razlozi nisu takve naravi da bi ih naveli da izaberu ispravno u svim okolnostima. Sluge Božje trebaju u svako vrijeme osjećati da su pod okom svojega Gospodara. Onaj koji je promatrao svetogrđnu gozbu Baltazarovu prisutan je u svim našim ustanovama, u trgovačkoj pisarnici, u privatnoj radionici;

i beskrvna ruka jednako sigurno bilježi vaše nemare kao što je zabilježila strašan sud nad hulnim kraljem. Baltazarova osuda bila je napisana vatrenim riječima: 'Izvagan si na tezulji i nađen si manjkav'; a ako ne ispunite svoje od Boga dane obveze, vaša će osuda biti ista." Messages to Young People, 229.